

ENTREVISTA A JOAN PUIGCERCÓS, SECRETARI GENERAL D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (ERC)

“L'Estatut és una oportunitat perduda”

PATRICIA COLL

Com defineix la situació socio-econòmica de Catalunya?

És una situació de risc. Tenim un repte que l'hem de superar que és el salt tecnològic per intentar controlar el procés de deslocalització industrial, que és un tren imparable. No podem competir en costos unitaris laborals amb països emergents i, per tant, només podem competir amb més recerca i més innovació. Aquí hi ha un esbix important que hem de saber superar. I no hi ha una solució única sinó que passa per més formació, perquè les empreses puguin fer el salt tecnològic amb bones condicions fiscals i per reorientar sectors concrets, així com per la millora de les infraestructures que són un element de competitivitat clau.

Creu que els canvis en el Govern serviran per afrontar amb èxit aquests reptes?

Els canvis no els vull minimitzar, però el més important són les polítiques bàsiques del Govern. Té al seu abast alguns aspectes que es poden fer des de Catalunya: l'acord per la competitivitat, l'impuls que s'ha de donar al ferrocarril, sobretot el de mercaderies, a casa nostra, i l'esforç que s'està fent en educació, en matèria de formació professional. Però tot això són instruments que depenen de factors que, malauradament, estan a Madrid. Per tant, el que es pot fer des de Catalunya és aprofitar al màxim aquests instruments, en la part de competències que tinguem, i ser hàbils en una sèrie de decisions que hem de prendre. Estem sempre lligats a decisions estratègiques de gran calat que es prenen a Madrid.

Tornant al tema de la crisi de Govern, des d'ERC s'ha vist com un càstig la sortida de Carretero?

S'ha vist com un intent del president Maragall de donar un gest d'autoritat, perquè és poc comprensible, quan un conseller ha fet molt bé la seva feina, com és el cas de Carretero que ha fet una tasca impecable com a conseller de Governació i com és el cas del conseller Solà. No s'entén. Més que autoritat també hi ha un altre element: els tres consellers que estaven més desgastats eren del PSC i s'ha volgut intentar compensar amb consellers d'ERC i d'ICV. Aquest és el problema.

La proposta de Vendrell és un toc d'atenció d'ERC al PSC?

És buscar una persona amb una sèrie de requisits en el seu perfil, amb experiència en l'àmbit municipal i que conegui bé l'àrea metropolitana. En aquest tram final de legislatura hi haurà un paquet molt consistent format per la llei municipal, la creació de l'àrea metropolitana, la llei electoral i l'ordenació territorial de Catalunya. Els requisits són impecables i no hem trobat ningú millor. Algú pot dir: “Home! És que aquesta persona té una polèmica al darrere!”. Nosaltres hem jugat sempre net i hem cregut que aquí no hi ha hagut res punible i ho defensarem. El que no podem fer és estar sotmesos permanentment a les campanyes que puguin haver-hi. Estem convençuts que serà un gran conseller.

Ha dit que el nou Estatut “és Estatut bo per una regió d'Espanya però és un mal Estatut per a una nació d'Europa”...

Ho diré molt clar: si ara no prosperés l'Estatut al Senat o en el referèndum, quin model de finançament tindria Catalunya? Doncs el que va pactar el senyor Mas, que no és res. És el mateix que el que tindrà Extremadura, Múrcia o Astúries, i ho dic amb tots els respectes

a aquestes comunitats autònomes. Que no se m'entengui malament. I el que es va pactar en matèria de definició de Catalunya com a nació és el mateix que té Andalusia. Per tant, és una oportunitat perduda. Hi ha gent que dramatitza dient que era una oportunitat històrica. Jo no diria ni històrica ni la darrera, però és una oportunitat que es perd. I no val fer-nos la comparació amb el 79, en què sortíem d'una dictadura i l'important era consolidar la democràcia. Ara del que es tractava era de fer un Estatut que establís un pacte que perdurés un temps raonable per treure-li a Catalunya la imatge victimista i d'insaciabilitat, com diuen a Madrid. Els primers que han dit que això durarà poc temps són els que han fet el pacte, és a dir, CiU.

Precisament, en el no a l'Estatut d'ERC hi va tenir molt a veure la foto de Duran i Mas amb Zapatero. No li convenia fer-se la foto amb vostès?

Es pot entendre. És una qüestió d'oportunitat política. És l'estratègia del senyor Zapatero i puc respectar-la perfectament, però l'estratègia de Catalunya ha de ser una altra. És veritat: a Zapatero li ha sortit molt bé això de la foto. Hi havia una estratègia de desgast per part del PP, que havia utilitzat

l'Estatut com a ariet contra Zapatero. No és un problema de voler sortir a la foto, la foto la tenim garantida després, és un problema de què perdem una gran oportunitat. El senyor Mas es va precipitar, amb un objectiu partidista, per no dir personal, d'intentar erosionar el tripartit per adelantar eleccions i tornar al Govern, a costa de carregar-se una oportunitat. L'actitud d'ERC és crítica: s'ha fet molt malament.

Com explica als militants i seguidors d'ERC que hagin coincidit amb el PP en el no a l'Estatut en el Congrés?

La militància i la “votància” tenen molt clar que els motius són molt diferents. El problema és quan coincideixen PSOE i PP. Quan coincideixen ERC i el PP, tothom sap que estan a les antípodes.

“Esquerra Republicana de Catalunya està trepitjant molts ulls de poll”

Però en el referèndum es decantaran pel vot en blanc o nul...

Votar sí, si no hi hagués un canvi radical al Senat, seria un error. No com a partit sinó com a país, perquè voldria dir tancar el debat en fals, ja que quan reclamem la resposta de Madrid serà tan simple com “haver-ho arreglat quan vau tenir la oportunitat”. El PSOE voldria que entréssim en el consens per tenir aquesta coartada i tenir el tema català tancat per governar sense el que ells consideren un problema. I no entrarem. El referèndum no és el final d'un procés sinó el principi. Hi ha tres escenaris polítics: els que diran que sí, que s'han conformat amb aquest Estatut que en el fons és una reedició del 79, poc més, i que és el bloc aquest PSC-CiU; l'anticatalanista, si se'm permet, que és el PP i és un no a qualsevol reforma i és instrument de control remot des de Madrid. I hi ha un tercer, que el bloc tradicional CiU-PSC no accepta, que és l'espai polític que representa ERC, que no accepta aquesta reforma tan minsa i creu que Catalunya mereix més. S'està trencant amb la dinàmica bipartidista.

Això no els porta a una postura incòmoda dins del tripartit?

Evidentment. El més còmode hauria estat dir que sí si haguéssim volgut continuar a qualsevol preu en el Govern, com ha fet per exemple ICV que ha renunciat a bona part dels seus postulats. Però la incomoditat és consubstancial a la nostra manera de pensar.

La seva valoració com a polític augmenta cada cop més. Es veu encapçalant la llista d'ERC a la Presidència de la Generalitat?

No. Així de clar i rotund. Hi ha un candidat, que és Carod Rovira, que és la persona que serà el candidat d'ERC a la presidència de la Generalitat. Sincerament, jo volia anar a Madrid perquè m'agrada defensar Catalunya i ERC al Congrés. Allà ens hi juguem molt, gairebé tot i, per tant, espero poder continuar la propera legislatura de diputat a Madrid. Cadascú al seu lloc. Tinc un altre càrrec, el de secretari general d'ERC, que em dona molta feina, però on he de centrar més el meu esforç és al Congrés de Diputats on, més enllà de l'Estatut, hi ha vida. La meua feina està a Madrid.

Els pot perjudicar a les urnes la polèmica de les cartes reclamant pagaments a funcionaris?

Els ciutadans veuran que el que ha fet ERC és un acte d'honestedat i de transparència, d'explicar-ho tot com funciona. ERC ha fet una opció que és trencar amb la dinàmica de les donacions anònimes, que són un botí electoral legal. Ningú sap qui fa l'aportació ni en quina quantitat i és de dubtosa moralitat. Els qui han viscut d'aquest sistema són els que han intentat criminalitzar ERC. Però no tenim res a amagar. ERC ha impulsat l'Oficina Antifrau, ha intentat limitar la despesa electoral... Està trepitjant molts ulls de poll. Quant al finançament, el que fem és que els nostres càrrecs, del seu sou, no de l'Administració, fan una aportació al partit. És una aportació que no és res de l'altre món. La meua és del 20% i és de les més altes. I no necessitem aportacions anònimes perquè som eficients i funcionem amb molts menys recursos.